

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18961/2022
10.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ружица Дугошија, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Миланка Тирнанић Станојевић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5022/20 од 05.04.2022. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване ревизије странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5022/20 од 05.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5022/20 од 05.04.2022. године, донете након одржане расправе, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Великој Плани П 1127/18 од 25.05.2020. године у ставу првом изреке тако што је утврђено да је тужилца по основу свог личног рада и улагања – тековине сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ на непокретној имовини: једном породичном стамбеном објекту који се састоји од приземља површине 138 м² и спрата површине 94,78 м²; једној помоћној згради за оставу пољопривредних машина површине 70 м²; једној помоћној згради са гаражом површине 87 м² и једне котларнице површине 20 м², све саграђено на к.п. бр. .. КО ..., који објекти су у листу непокретности број .. КО ... означени као објекти број 1, 2. и 3. на к.п. бр. .. КО ... и на к.п. бр. .. КО ..., површине 3,68 ари, која је дефинисана детаљним тачкама почев од детаљне тачке 6. до детаљне тачке 7. у дужини од 3,00 м², од детаљне тачке 7. до детаљне тачке 8. у дужини од 10,00 м², од детаљне тачке 8. до детаљне тачке 9. у дужини од 2,00 м², од детаљне тачке 9. до детаљне тачке 1. у дужини од 53,00 м², од детаљне тачке 1. до детаљне тачке 2 у дужини од 6,50 м², од детаљне тачке 2. до детаљне тачке 3. у дужини од 17,00 м², од детаљне тачке 3. до детаљне тачке 4. у дужини од 11,00 м², од детаљне тачке 4. до детаљне тачке 5. у дужини од 6,00 м² и од детаљне тачке 6. до детаљне тачке 6. у дужини од 27,50 м², све према скици судског вештака геометра од 04.10.2012. године, што су тужени ББ и ВВ

дужник признати и обавезан је тужени ББ да наведене непокретности преда тужиљи у судржавину, а тужени ВВ да дозволи да се тужилца на основу ове пресуде укњижи у катастру непокретности као сувласник на непокретности на наведеном делу, док је овај тужбени захтев тужилце у односу на тужену ГГ одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Великој Плани П 1127/18 од 25.05.2020. године у ставу другом изреке, тако што су обавезани тужени ББ, ВВ и ГГ да тужилца по основу њеног тековинског удела у вредности грађевинских радова на изградњи ограде и бетонског платоа КО ... у ул. ... број ..., солидарно исплате износ од 117.419,56 динара са законском затезном каматом од 25.05.2020. године до исплате, док је за преостали износ вредности грађевинских радова на једној помоћној згради са подрумом и летњом кухињом, односно за разлику од досуђених 117.419,56 динара до тражених 709.681,59 динара са законском затезном каматом од 14.08.2012. године до исплате, као и за тражену законску затезнку камату на досуђени износ од 117.419,56 динара за период од 14.08.2012. године до 24.05.2020. године тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Великој Плани П 1127/18 од 25.05.2020. године у ставу трећем изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужилце којим је тражила да се обавежу тужени да тужилца на основу њеног тековинског удела од $\frac{1}{4}$ покретних ствари и то: трактору марке „Фергусон“ 539, регистарске ознаке ... са кабином, број шасије ..., број мотора ..., једној тракторској приколици три тоне, Гошина, произведена 1993. године, број шасије ..., једном тракторском плугу, двообразном, ИМТ, једној тракторској дрљачи четворокрилној ИМТ, једној тракторској прскалици Моравина од 440 литара, солидарно исплате износе од 113.000,00 динара са законском затезном каматом од 12.07.2012. године до исплате. Ставом четвртим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Великој Плани П 1127/18 од 25.05.2020. године у ставу четвртим изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужилце којим је тражила да се обавежу тужени да тужилца по основу њеног тековинског удела од $\frac{1}{2}$ вредности покретних ствари и то: комби возила „Volkswagen“ регистарске ознаке ..., једној кухињи од пуног храстовог дрвета ручни рад која се састоји од седам горњих кухињских елемената са једним аспиратором „Zanusi“, четири доња елемента са дводелном судопером, уграђеним електричним шпоретом са равном плочом „Eli“, уграђеном машином за суђе „Eli“, једним уграђеним комбинованим фрижидером, једном витрином за хлађење пића и једном микроталасном пећницом марке „Oskar“, једним ТВ „Sony“ у боји, једне трепезарије која се састоји од угаоне клупе са овалним столом и три столице, једним троседом са две фотеле, пресвучено текстилом жуте боје и једном округлом стакленом сточићу, три вунена тепиха и то један наранџасте боје 2x3м, један црвене боје 2x3м и један светлозелене боје 2x3,5м, једној спаваћој соби која се састоји од брачног кревета са две наткасне и једним шестокрилним ормаром, једне гарнитуре која се састоји од једног троседа, једног двоседа, једне фотеле и сточића у тамно зеленој боји, имитација коже, једне витрине сиво-црвене боје састављене од шест делова и једној дечијој соби која се састоји од једног кауча тамно плаве боје, једне фотеле плаве боје, једног округлог сточића и једне витрине и једној дечијој соби која се састоји од једног кауча тамно наранџасте боје, једне витрине и дрвеног округлог сточића и једног ТВ у боји „Fuego“, једне веш машине, солидарно исплате 334.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.07.2012. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужилца солидарно на име трошкова поступка плате 492.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке су благовремено изјавиле ревизије, због погрешне примене материјалног права.

Странке су поднеле одговоре на ревизије.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), и утврдио да су ревизије неосноване.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени ББ закључили су брак ...1987. године, а неколико месеци након закључења брака, марта 1988. године отишли су на рад у Аустрију, где су прво време били смештени код родитеља тужиле у Бечу. Обоје су се запослили и осамосталили. Зараде су им биле приближно једнаке, тужила је зарађивала у просеку око 1.200 евра, тужени ББ око 1.400 евра, с тим што су и додатно радили, а тужила се бринула о домаћинству и деци. Временом су стекли стан у Бечу. Тужени ВВ и ГГ су родитељи туженог ББ, са којима је живео у породичном домаћинству пре закључења брака са тужиљом, и исти су поседовали породичну кућу са помоћним објектима, амбаре, штале, 10 хектара земље у месту ... у време закључења брака између тужиле и туженог ББ. Поред пољопривреде бавили су се и сточарством, а ради обраде земљишта имали су пољопривредну механизацију, два трактора и прикључне машине и пре него што су се тужила и тужени ББ венчали. Од зараде коју су радом стекли у Аустрији, тужила и тужени ББ сазидали су кућу за себе, на земљишту које се налази у оквиру истог дворишта где се налази породична кућа ББ, а које им је тужени ВВ поклонио. Тужила и тужени ББ су своју породичну кућу саградили од сопствених средстава, новца који су зарадили у Бечу, а затим кућу опремили стварима које су купили од новца који су такође зарадили у Бечу. Поред куће, искључиво својим средствима саградили су и помоћне објекта уз кућу, зграду од 70 м², која служи за смештај пољопривредних машина, гаражу са летњом кухињом од 87 м² и котларницу од 20 м². Тужени ВВ и ГГ су помагали приликом изградње наведених објеката надгледањем мајстора и спремањем хране, што нису били у обавези. Тужила и тужени ББ су од својих средстава помагали туженима ВВ и ГГ, тако што су им приликом долазака на одморе остављали по 200, 300 или 400 евра, јер су њихови односи били добри. Тужила и тужени ББ су туженима ВВ и ГГ купили и довели половно комби возило из Аустрије, чију поправку и регистрацију је платио тужени ВВ, а комби је туженима ВВ и ГГ служио за превоз пољопривредних производа до пијаце. Тужени ВВ и ГГ су 1991. године купили нови трактор „Фергусон“ са прикључним апаратом – плугом. Тужени ВВ ГГ имају још једног сина, који је био запослен у Немачкој. Тужени ВВ и ГГ поред своје породичне куће сазидали су помоћну зграду на месту старе, која у нарави представља летњу кухињу. У довршавању овог помоћног објекта помагали су им тужила и тужени ББ са фасадном циглом. Тужила и тужени ББ бетонирали су двориште у оквиру ког се налази кућа тужиле и туженог ББ и кућа тужених ВВ и ГГ, а подигли су и ограду на бетонском платоу око дворишта. Величина и положај земљишта које је туженом ББ покљоњено утврђено је вештачењем од стране судског вештака геодезије. Вредност покретних ствари, покућства у кући тужиле и туженог ББ утврђен је од стране вештака трговинске струке, а пољопривредних машина и комби возила од стране судског вештака машинске струке. Вредност бетонског платоа и ограде утврђена је од стране судског вештака грађевинске струке, све према ценама на дан давања налаза. Тужила и тужени ББ развели су се 2011. године. У листу непокретности бр. .. КО ... на к.п. бр. .. и .. у ул. ..., као власник земљишта уписан је тужени ВВ, као и на свим објектима на том земљишту, породичним кућама и помоћним зградама.

Првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиле у односу на предметне непокретности и утврдио да је тужила сувласник са 1/3 на истима, налазећи

да земљиште које је власништво туженог ВВ је послужило као база за стицање куће и помоћних објеката, да су тужила и тужени ББ улагали своја средства, али да су то чинили и тужени ВВ и ГГ, како средства тако и рад, због чега је тужбени захтев за удео од још 1/6 одбио. Првостепени суд је обавезао тужене да тужили по основу њеног тековинског удела у вредности изведених грађевинских радова на изградњи једне помоћне зграде са подрумом и летњом кухињом на к.п. бр. .. КО ..., на подигнутој огради и бетонском платоу, све у КО ..., солидарно исплате износ од 709.681,59 динара са каматом налазећи да су у стицању истих учествовали тужила и сви тужени. Што се тиче покретних ствари, првостепени суд је обавезао тужене да тужили на име њеног тековинског удела од $\frac{1}{2}$ вредности покретних ствари исплате износ од 334.000,00 динара јер је утврдио да су исте купљене личним новцем тужиле и туженог ББ стечених у Аустрији све применом члана 171. ст. 1. и 2. и члана 180. ст. 1. и 2. Породичног закона.

Супротно наводима ревизија странака, по оцени Врховног суда правилно је другостепени суд након одржане расправе одлучио када је преиначио првостепену пресуду и делимично усвојио тужбене захтеве тужиле, правилном применом материјалног права.

Правилно је побијаном одлуком примењено материјално право када је преиначена првостепена пресуда и утврђено да је тужила по основи стицања у брачној заједници са туженим ББ сувласник на непокретностима ближе описаним у ставу првом изреке другостепене пресуде, правилном применом члана 171, 180. и 187. Породичног закона и одређивањем удела тужиле у заједничком имовини у траженој висини од $\frac{1}{2}$ идеалних делова.

Наиме, имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину, како је то прописано чланом 171. став 1. Породичног закона. Када се има у виду наведена одредба Породичног закона, односно шта представља заједничку имовину супружника и утврђено чињенично стање, да су тужила и тужени ББ кућу и помоћне објекте изградили на делу к.п. бр. ... .., који им је поконио тужени ВВ, да су их градили искључиво за себе и од својих средстава зарађених у Аустрији, то предметне непокретности представљају заједничку имовину тужиле и туженог ББ, јер су стечене поклоном и њиховим радом у току трајања заједнице живота. С тим у вези правилан је закључак другостепеног суда да су једнаки удели, правилном применом члана 180. став 2. Породичног закона. Стога су неосновани наводи ревизије тужених о погрешној примени материјалног права.

Супротно наводима ревизије, правилно је одлучио другостепени суд када је одбио, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој по основу њеног тековинског удела од $\frac{1}{2}$ вредности покретних ствари за опремање куће исплате новчану противвредност, правилном применом члана 179. и 180. Породичног закона. Наиме, покретне ствари за опремање куће коју су саградили тужила и тужени ББ купљене искључиво из њихових средстава стечених током трајања брака и као такве представљају брачну тековину тужиле и туженог ББ односно њихову заједничку имовину, међутим тужила не може тражити исплату противвредности тих ствари од туженог ББ јер у тренутку подношења тужбе нису били испуњени услови из члана 185. Породичног закона, док тужени ВВ и ГГ нису пасивно легитимисани.

Правилан је закључак другостепеног суда да тужила нема право на исплату противвредности $\frac{1}{4}$ покретних ствари и то трактора, тракторске приколице, тракторског плуга, тракторске дрљаче и тракторске прскалице, ни на исплату $\frac{1}{2}$ вредности комбија, с обзиром да тужила није доказала да је учествовала у набавци истих и са којим износом.

Код утврђеног да је тужиља заједно са туженим ББ учествовала у завршетку изградње помоћне зграде са подрумом и летњом кухињом изграђеном на к.п. .. КО ..., која у бити представља помоћни објекат породичне куће тужених ВВ и ГГ, тако што су дате беле фасадне цигле преостале од изградње помоћних објеката које су тужиља и тужени ББ градили, те да је тужиља учествовала у плаћању бетонирања дворишта домаћинства у оквиру ког се налазе породична кућа тужиље и туженог ББ и кућа ВВ и ГГ, као и подизања ограде дворишта, која се састоји од парапета и ограде, те како је тужиља допринела увећању вредности имовине тужених, то јој припада право на облигационоправно потраживање према туженима, сразмерно њеном доприносу, па имајући у виду утврђену вредност ограде са радовима и материјалом, бетонског платоа са амортизацијом, правилан је закључак другостепеног суда да тужиљи припада $\frac{1}{4}$ вредности изведних радова. Стога је правилно одлучио другостепени суд када је делимично усвојио тужбени захтев тужиље за износ од 117.419,56 динара, а одбио за износ у преосталом. С тим у вези, другостепени суд је правилном применом члана 180. став 2. Закона о облигационим односима обавезао тужене да тужиљи на овај износ плате камату почев од дана пресуђења, а одбио за период од 14.08.2012. године па до пресуђења.

На основу изнетог, Врховни суд налази да је правилном применом материјалног права тужбени захтев тужиље делимично усвојен, па је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић